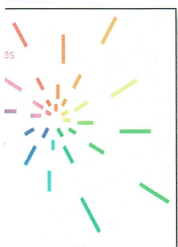

t. Het betreft hier e om de een of eden nooit op n verschenen, ild met recent ven materiaal. iderbuur laat taan door een enommeerde nnen waaronder van Bergen, gs Tim en Steven ie de plaat tijdens amessesies heel live inspeel- t komt de door e zonder uitzonde- f gecomponeerde i ten goede. Of stompt, rockt, , het spontane lespel en liefde blues staan Het retrospect- ul *Jivin'* vat alles otendop samen. haastige spoed elijk goed.

Haerkens

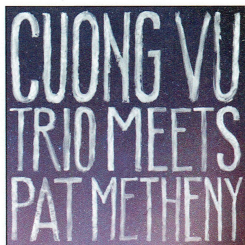
Vibes

Vibes VV

DUTCH JAZZ

nist Vincent k heeft zijn album *Vortex* id. Zoals bekend atuurkundigen en werveling, met eveal een spirituele Samen met Rogier Telderman t Houdijk dit t de Young VIPs, gebreed mogen oeren en daar is um een handig nent voor. Zeven n, die Houdijk live- club Paradox te

Tilburg speelde met zijn VinnieVibes: saxofonist Floris van der Vlucht, trompettist Teus Nobel, gitarist Aaron Raams, pianist Telderman, bassist Sven Happel en drummer Haye Jellema. Trompettist Nobel speelde onder meer een fraaie hoofdrol in *Kerrara*. Ook mooi: *Moje Kochanie*, met een impressief intro van Telderman. Waarom de titel *Vortex*? Houdijk volgde een cursus Vortex Healing: "Een manier van werken met energie en bewustzijn, gericht op spiritueel ontwakken." Die filosofie doordrenkt ook zijn muziek, volgens zijn statement in de inlay. Coen de Jonge

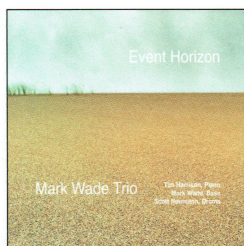

Cuong Vu Trio
Meets Pat Metheny
Nonesuch

MODERN CREATIVE
***

Het is een opvallende dubbelrol die Cuong Vu op zich neemt. Enerzijds geniet hij al jaren bekendheid als trompettist van de Pat Metheny Group, het populaire en soms wat gelikte fusionvehikel van gitarist Metheny. Zijn eigen Cuong Vu Trio daarentegen is donker en rauw en zoekt graag de chaos op. Met een gastrol van Pat Metheny op de nieuwe trioplaat van Vu worden de rollen van front- en sideman als het ware omgedraaid. Dat Metheny zich prima redt in het vrijere idioom is op basis van eerder werk geen verrassing. Maar

ondanks de aanstekelijke energie van dit gelegenheidskwartet, komt de muziek nooit helemaal los van de goede bedoelingen. Daarvoor zijn de stukken te eenvormig en vrijblijvend. Zelfs de langgerekte klanklandschappen, het terrein waarop Vu tot een specialist mag worden gerekend, beklijven maar matig. Koen Graat

Mark Wade Trio

Event Horizon

Edition 46

JAZZ

****

Hoewel dit zijn debuut is als leider, is de New Yorkse bassist Wade al meer dan twintig jaar actief. Opvallend is ook dat dit album uitgebracht werd door een Berlijns label, want dit pianotrio (bastrio?) werd in Brooklyn opgenomen. Het trio bestaat verder uit pianist Tim Harrison en drummer Scott Neumann. Zoals de naamgeving van de band aangeeft, worden de overigens harmonisch aansprekende composities van Wade gespeeld. Ondanks de traditionele bezetting valt meteen op dat de bassist al vóór zijn solowerk in het klankbeeld opvalt. Zonder te forceren of te irriteren, dus zonder dat dit ten koste gaat van de balans in het postboptrio weet Wade voortdurend extra klanknuances in het groepsspel te introduceren. Daarnaast gaat

er van het trio als geheel een ritmische ontspanning uit die je alleen bij de beste pianotrio's hoort. Er wordt op hoog niveau gesoleerd, waarbij de veelzijdige, elegante lyriek van de leider er bovenuit steekt. Ken Vos

Mike Wheeler Band

Turn Up!!

Delmark

Music & Words/Central Distribution

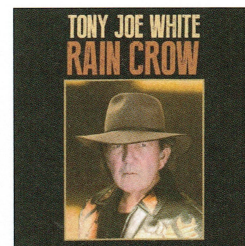
BLUES

**** 1/2

De drastisch gekrompen bluesscene in Chicago kent gelukkig nog muzikanten die de fakkel brandend houden zoals zanger-gitarist Mike Wheeler. Na twee albums - één in eigen beheer en één voor Delmark - presenteert hij twaalf hagelnieuwe, zelfgeschreven songs en een cover. Zijn vaste begeleiders, enigszins statisch met een tandpastalach poserend op de hoes, vormen het vloerkleedje voor de zich door vele genres (blues, r&b, funk, soul) spartelende Wheeler. Over dié ruggegraat kan de man excelleren. Hij gaat *deep down* in langzame blues als *Nothing Lasts Forever* en *Sad State Of The World*, maar funkt en rockt op in soul gedrenkte uptempo nummers als *Yeah!* en *Sweet Girl*. *Talking To Myself* is, met een swingende Hammond, daarentegen weer licht jazzy. Dit strakke

kwartet, hier uitgebreid met een tenorsaxofonist en een trompettist, bewijst dat de creativiteit in Chicagoblues voorlopig niet is opgedroogd.

Rien Wisse

Tony Joe White

Rain Crow

Yep Rock/IV2

R&B/SOUL/SINGER/

SONGWRITER

****

Een constante kracht sinds eind jaren zestig, die in de loop der jaren steeds relaxter ging zingen, maar daarbij altijd de groove in ere hield, tot onderhuids aan toe. Dat is Tony Joe White, uit Louisiana, *forever the king of swamp rock*, al vervulde hij de wilde haren inmiddels wel voor grijze. Hij wordt 73 deze zomer, maar is *still going strong*, getuige de negen nieuwe eigen songs op *Rain Crow*, zo ongeveer zijn 38ste album. Zoon Jody produceerde het, zijn vrouw Leann schreef mee aan sommige tracks. Naast White's donkere, vaak bijna fluisterende stem typeert ook het fuzzi-geluid van zijn gitaar deze unieke muziek uit het zuiden van de Verenigde Staten. *Elvis left the building, but Tony Joe's still living there!* Hij is een zegen, vooral sinds ook J.J. Cale vertrok. Dus zien we met spanning uit naar begin november, want dan treedt White minimaal vier keer op in ons land!

Sjeng Stokkink